

Angela Groothuizen

'TOEN BEGON MIJN VADER ZÓ HARD TE HUILEN'

Angela Groothuizen weet het zeker: dit zijn de beste jaren van haar leven. Het jurylid van 'The Voice Kids' toert met haar voorstelling 'Eeuwige jeugd' over jeugd en ouder worden door het land. Op de cover van haar gelijknamige cd kijkt een vastberaden puber de lens in. Carrière maken was toen al haar doel. "Je moet doen wat je leuk vindt!", was het advies van haar moeder.

Ongelooflijk dat jij zo'n goede moeder bent geworden', zegt mijn moeder weleens. Kinderen krijgen was niet mijn streven, carrière maken wel. Pas op mijn 35ste werd ik moeder. 'Mam, ik heb natuurlijk wel een goed voorbeeld gehad', reageer ik dan. Thuis was het altijd veilig. Mijn moeder was er voor ons, terwijl ze het zwaar had. Vlak voor mijn geboorte kreeg mijn vader, die vijftien jaar ouder was dan mijn moeder, zijn eerste hersenbloeding. Hij heeft een jaar in het ziekenhuis aan het einde van onze straat gelegen. Als hij uit het raam keek, zag hij mijn twee oudere zussen en broer spelen. Mijn moeder kwam van de hemel in de hel. Mijn vader werd vaker langere periodes opgenomen. Ik leerde vooral hem met rust te laten. Soms kon mijn vader enorme uitvallen hebben en wist hij er achteraf niets meer van. Ik schrok er weleens van. Zelig, denk ik nu. Hij was een goede vent."

VROLIJKE FAMILIE

"De ziekte van mijn vader tekende mijn jeugd. Ondanks dat grote kruis op ons huis waren we wél een vrolijke familie. Thuis was het altijd een zoete inval. De volgepropte huiskamer zat vol met tieners en dan ook nog eens allemaal roken hè. Er mocht veel. Mijn vader zat er meestal bij. Als het hem te veel werd, trok hij zich terug. Ik heb een liefdevolle en gezellige jeugd gehad. Mijn vader werkte in de zaak van mijn opa, die hij samen met zijn broer had overgenomen: verf en behang. Hij kreeg een uitkering, maar vond dat hij iets moest doen. Ik heb zo'n bewondering hoe mijn ouders dat gedaan hebben. Er was nooit geld, maar als er iets moest komen, kwam het er. Dat deden we met z'n allen. Als het nodig is, zijn we er voor elkaar. Nog steeds. Ik vind het ook heel fijn dat ik mijn moeder al jaren iets extra's kan geven. Een AOW-uitkering is ook geen vetpot. Het geld komt nu met bakken binnen, maar gaat er ook met bakken uit. Ik toer met mijn programma 'Eeuwige jeugd' en al die mensen die meewerken moeten wél betaald worden. Dat is mijn

verantwoording. Ik hoop dat ik dit jaar eens quitte draai, dan heb ik zelf nog niets verdiend. Theater maken vind ik belangrijk. Ieder jaar wil ik op de planken staan met een voorstelling. Dat is mijn investering in kunst. Met 'The Voice Kids', mijn columns en boeken haal ik geld binnen voor mijn projecten. In tijden dat ik geen werk had, heb ik nooit een boterham minder gegeten. Dan ga je een keer niet met vakantie. Ik leef het leven zoals het komt."

Angela's vader in zijn jonge jaren. Vlak voor haar geboorte kreeg hij een hersenbloeding.

IK KAN KNALLEN

"Mijn partner Rob heeft zijn baan opgezegd en werkt vanuit huis. Een paar jaar geleden had ik het razend-druk met 'X Factor', dus was dat een goede oplossing. Ik kan knallen zonder zorgen om de kinderen. Als ik het rustig heb en hij druk, draaien we de rollen om. Mijn moeder stond er alleen voor. Een echtgenoot die voor haar zorgde en het gezin opving, was er niet. Er was warmte, liefde en gezelligheid thuis, maar we hebben elkaar opgevoed. Problemen loste ik zelf op. De kinderen eigen verantwoordelijkheid geven en laten nemen heb ik overge-

nomen van mijn ouders. Alleen is het bij ons een bewuste keuze. We verbieden Nona en Lola niets. Conflicten gaan we niet uit de weg, maar we maken gewoon geen ruzie. We hebben een heel harmonieus gezin. Vroeger was er thuis ook zelden ruzie. Mijn ouders hadden min of meer een verstandshuwelijk. Ze bleven bij elkaar zoals iedereen in die tijd. Ze deden dat toch wel goed. Een halve eeuw zijn ze samen geweest. Die vijftig jaar gaan wij ook halen. Dit is een kwestie van keuzes maken. Rob is ook de aller-leukste. We houden van elkaar, maar benauwen elkaar niet. Er zijn geen regels, behalve 'hou van mij' en 'wees lief voor mij'. 'Waar ben je?', 'Waar ga je heen?': dat vragen we elkaar nooit. Nou, misschien is er één regel: je mag wel verliefd worden, ook nog buitenspelen, maar géén affaire beginnen. Wat ik voel voor hem heeft niets te maken met wat hij doet in zijn vrije tijd. Dat wij samen kinderen hebben, ►

Met partner Rob en dochters Lola en Nona.

betekent niet dat hij zijn hele leven op mij moet richten. Dat is niet natuurlijk. We houden veel van elkaar, maar hebben ook een eigen leven. Iets dat mijn moeder van jongs af aan al heeft gestimuleerd.”

HIJ VROEG HOE HET MET MIJ WAS

“Mijn moeder vond dat ik mijn dromen waar moest maken en reageerde enthousiast op alles wat ik wilde. Ik zong in de rockband van mijn broer Jos, later in de Dolly Dots. Mijn ouders zaten vooraan. De eerste kaart van de Dots, de lelijkste ooit, had mijn vader in zijn portefeuille, bleek na zijn dood. Ik heb dat nooit geweten. Mijn moeder is heel trots op me. ‘Je hebt niet verteld dat je bij ‘Koffietijd’ was’, met die boodschap belt ze als ik dit niet aangekondigd heb. Jaag je dromen na, geef ik ook aan mijn kinderen door. Ze moeten het zelf doen; ik sta erachter. We zorgen dat de omstandigheden thuis zo zijn dat Nona en Lola zich zo goed mogelijk kunnen ontwikkelen.

Mijn vader bemoeide zich niet zo veel met ons, althans dat is mijn ervaring. Mijn oudere broers en zussen hebben hem anders meegemaakt. Achteraf zie ik dat hij ook een heel grappige man was. De Dots waren ook altijd zo dol op hem. Toen zag ik alleen niet waarom. Omdat hij zo oud is geworden, heb ik alle tijd gehad om erachter te komen. Drie dagen voor zijn dood heb ik een fantastisch gesprek met hem gehad. Nona was geboren en ik belde hem in het verpleeghuis om te vertellen dat hij weer opa was geworden. Hij was dement, maar dit keer helder. Mijn vader huilde en vroeg hoe het met

mij ging. Ik was verbijsterd. Dat had hij nog nooit gevraagd. Ik ben zó blij met dat gesprek. Als kind miste ik mijn vader soms. O, wat heb ik een hekel aan je, heb ik ook weleens gedacht. Door zijn ziekte reageerde hij niet altijd aardig.”

JE BENT WEL EEN STUKKIE OUDER

“Op mijn 24ste kwam ik er tijdens een workshop achter dat ik nooit écht gecommuniceerd had met mijn vader. ‘We zijn heel stom begonnen. Toen ik geboren werd, zat jij in de diepste ellende. Elke keer als je naar me kijkt, denk je: daar heb je haar weer. Maar ik hou wel van je’, zei ik hem. Mijn vader begon zó hard te huilen. De lucht was min of meer geklaard. Met mijn moeder heb ik een goede band. Ik heb niet altijd zoveel tijd voor haar als ze zou willen. Gelukkig heeft ze een druk sociaal leven. Mijn moeder is echt een dappere dodo. Soms wip ik bij haar aan en is ze er helemaal niet. Zit ze aan de bingo met haar zussen en dan schuif ik gezellig aan.

Door mijn voorstelling ben ik meer met verleden tijd bezig. Als ik niet zo fit ben zoals vandaag, denk ik ook: jáha, je bent wel een stukkie ouder. Op mijn 49ste, de leeftijd waarop mijn vader een hersenbloeding kreeg, heb ik een *total body scan* laten doen. Het was een enorme opluchting om te horen dat alles oké was. Zo ontroerend ook om mijn lijf te zien. ‘Als je een paar kilo afvalt en een wijntje afslaat, kun je gezond oud worden’, zei de arts. Nou, ik ga ervoor!” ■

Baby Angela in de armen van moeder Groothuizen met haar oudere broers en zussen.

Vader en moeder

moeder: Atie Groothuizen-Overtoom (89) • **vader:** Theo Groothuizen (overleden op 88-jarige leeftijd) • **kinderen:** Joke (63), Jean (62), Trudy (60), Jos (59) en Angela (55) • **beroep moeder:** huisvrouw • **vader:** lijstenmaker bij de winkel Groothuizen, behang en verfbenodigheden

Dochter

naam: Angela (55) • **relatie:** woont samen met Rob Mooij • **kinderen:** Lola (19) en Nona (16) • **werkzaam als:** zangeres, presentatrice van ‘Een nieuw begin’, jurylid ‘The Voice Kids’ en ‘X Factor’.